

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de gener del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. J.F.M. va presentar demanda, amb data de registre 4-07-2018, per a l'obtenció de l'exequàtur de la sentència de 20-03-2017 dictada pel Jutjat de 1ª inst^a. I instr. Únic de Solsona.

II.- El Ministeri Fiscal va emetre informe, de data 10-09-2018, en el que interessava es donés lloc a l'exequàtur sol·licitat.

III.- Els Srs. J.C.C. i L.R.S. van presentar escrit, de data de registre 14-09-2018, en el que contestaven la demanda d'exequàtur. En aquest assenyalaven que es complien els requisits formals establerts a l'article 49 LTPJ, però que no procedia l'execució a Andorra, perquè la sentència ja s'estava executant a Espanya i això constituiria un frau de llei. Afegeix que actua amb mala fe i temeritat perquè nega que s'estigui executant a Espanya la sentència de Solsona i que és fals que el domicili sigui ocult, així com que s'ocultin béns als creditors.

Per tot l'anterior, demana la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent.

IV.- Realitzats els tràmits de rèplica i dúplica, la part defenent, en el seu escrit de 26-10-2018, va insistir en el compliment dels requisits establerts a l'article 49 LTPJ i va manifestar que no es va aplanar a la demanda per raó de

les formes inadequades i per les manifestacions irrespectuoses i impròpies, alhora que s'havia travat embargament sobre part de la recaptació de les màquines escurabutxaques del XXX.

V.- Per Aute de 6-12-2018 es va denegar la petició probatòria consistent en la pràctica d'una comissió rogatòria internacional i es va emplaçar a les part pel tràmit de conclusions.

El Ministeri Fiscal va presentar conclusions, en data 7-01-2019, en la que interessava l'atorgament de l'exequàtur, a l'igual que la part agent segons ressurt del seu escrit de data de registre 11-01-2019.

En canvi, la part defenent, per escrit de data 14-01-2019, es va remetre als seus escrits anteriors per combatre la motivació de l'adversa, ja que pretén executar de forma simultània la sentència davant dues jurisdiccions diverses, de manera que constitueix un abús de dret.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'article 49 de la Llei transitòria de procediments judicials exigeix per l'atorgament de l'exequàtur que la resolució compleixi amb els següents requisits:

- . la competència de la jurisdicció que l'ha dictat.
- . la regularitat del procediment seguit davant dita jurisdicció.
- . l'aplicació de la llei competent segons les regles nacionals de conflicte.
- . la conformitat a l'ordre públic nacional i internacional.
- . l'absència de tot frau a la llei nacional

En el present supòsit concorren totes les exigències de la legislació andorrana per tal de procedir al reconeixement i dotar de força executòria a la sentència dictada a Espanya. De fet, la pròpia part defenent reconeix que els requisits formals es troben complerts, però insisteix que es pretén executar de forma simultània la sentència ferma a Espanya i a Andorra i que aquesta actuació és de mala fe i constitueix un abús de dret.

II.- Aquesta causa que esmenta la defenent i que fonamentaria la seva negativa a l'atorgament de l'exequàtur no es troba inclosa entre els motius que impedeixen l'atorgament de l'exequàtur i solament podria ésser presa en

consideració si l'actuació constituís una contravenció a l'ordre públic o un frau a la llei andorrana.

La doctrina de la Sala ja ha tingut ocasió de pronunciar-se en un supòsit similar a la sentència de 26 de setembre de 2018, en la que es va afirmar que:

“La única argumentació que empra el defenent rau en considerar que executar a Andorra una sentència que ja s'està executant en un altre país, afecta l'ordre públic i comporta un frau a la llei.

Aquesta Sala no comparteix els arguments de la defenent. No existeix cap principi de caire jurídic o econòmic que impedeixi que una sentència que s'està executant en un altre país sigui també executable a Andorra, atès que la seguretat jurídica i econòmica exigeix per a fomentar el crèdit i la promoció de les transaccions econòmiques que els drets dels creditors siguin efectivament satisfets. En aquest sentit, això pot justificar que interessada l'execució en un determinat país, si aquesta esdevé infructuosa, inviable o de difícil realització, es pugui instar l'execució en un altre país, on el deutor tingui béns que siguin realitzables o que ho siguin de més fàcil realització.

Per tant, no s'enfronta a l'ordre públic portar a terme aquest reconeixement de la resolució judicial estrangera ni tampoc defrauda cap llei nacional, sinó del que es tracta, com ja hem assenyalat, és de promoure l'efectiva satisfacció dels interessos subjectius dels creditors.

La jurisprudència d'aquesta Sala (SSTSJA 18-12-1997 i 17-07-2003) ha conceput el frau a la llei com l'aplicació d'una normativa nacional estrangera per a escapar a l'aplicació d'una normativa nacional contrària. I, com es pot observar del que ja s'ha exposat, aquest no és el cas de les presents actuacions”.

L'anterior doctrina esdevé plenament aplicable al supòsit present. En el cas que ens ocupa, consta que la part defenent va efectuar un pagament a compte per import de 150 euros en data 3-08-2018 i s'acredita la sol·licitud de transferència periòdica per aquell import. Així mateix, resta provat que l'import que és objecte d'execució és de 24.357,52 euros de principal, més 7.200 euros calculats provisionalment per a interessos i costes i que el 3-09-2018 es va dictar un decret pel qual s'oficiava a l'empresa de recaptació de màquines que embargués els imports corresponents. I resta també acreditat que la demanda d'exequàtur es va presentar en data 4-07-2018; és a dir, amb anterioritat a l'inici dels pagaments periòdics de 150 euros i a l'embargament de les màquines escurabutxaques.

Les anteriors precisions fonamenten la innecessarietat de la petició de comissió rogatòria internacional per a aportar al present procediment còpia íntegra del procediment d'execució a Espanya, com així ja es va resoldre en el nostre Aute de 6-12-2018.

I, com va exposar el Ministeri Fiscal en el seu informe, de data 23-10-2018, i la doctrina d'aquesta Sala abans indicada, l'inici de l'execució en un altre país no és obstacle per tal que es pugui declarar l'executorietat de la resolució judicial ferma a Espanya. I fer-ho així no constitueix cap vulneració de l'ordre públic andorrà ni tampoc cap frau a la llei ni constitueix per se una actuació contrària a la bona fe. En efecte, el creditor té dret a emprar tots els mitjans al seu abast per tal d'obtenir la satisfacció del seu dret subjectiu, de manera que, sense superar la suma deguda i objecte d'execució, pot instar també l'execució a Andorra.

Així, sense perjudici de posar en relleu que per a cobrir una suma de més de 31.000 euros, els pagaments a compte de 150 euros farien que l'execució es perllongués en el temps més de 17 anys, i sense conèixer l'abast de l'embargament travat el setembre de 2018 sobre la recaptació de les màquines, no es pot titllar d'abusiva o contrària a la bona fe la possibilitat de poder embargar i realitzar béns que els deutors tinguin al Principat d'Andorra.

III.- Les anteriors consideracions justifiquen que s'hagi d'estimar la demanda d'exequàtur, de manera que comporta la imposició de les costes processals a la part defenent que s'ha oposat a l'exequàtur (Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM la demanda d'exequàtur, promoguda per la representació processal del Sr. J.F.M. i declarem executòria a Andorra la sentència del Jutjat de Primera Instància i Instrucció ÚNIC de Solsona dictada, en data 20-03-2017. Procedeix imposar a la part defenent les costes processals d'aquesta instància.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-